

stater, ligesom § 10 j, stk. 2 og 3, er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 10 a. Bestemmelsen medfører ikke ændringer i adgangen for en anmodende EU-medlemsstat til at foretage strafforfølgning og straffuldbyrdelse med hensyn til andre strafbare handlinger begået før udleveringen end den, der er sket udlevering for, eller i adgangen til at videreudlevere til en tredje stat.

Efter Rådets konvention om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i EU (1995-konventionen) er udgangspunktet, at et samtykke til afkald på specialitetsreglen og samtykke til videreudlevering ikke kan tilbagekaldes. Danmark har imidlertid i forbindelse med ratifikationen af konventionen afgivet en erklæring om, at samtykke kan tilbagekaldes i overensstemmelse med reglerne i dansk ret. Efter rammeafgørelsens artikel 13, stk. 4, kan et meddelt samtykke i princippet ikke tilbagekaldes. En medlemsstat kan dog fastsætte, at et samtykke kan tilbagekaldes i henhold til national ret. Danmark har i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen erklæret, at et samtykke vil kunne tilbagekaldes efter reglerne i dansk ret. På denne baggrund opretholdes gældende ret, hvorefter et eventuelt samtykke kan tilbagekaldes efter de almindelige regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.1.10. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (overskrift til kapitel 3)

Ændringen er en konsekvens af den ved lovforslaget foreslåede nye systematik, hvorefter reglerne om behandling af sager om udlevering til andre EU-medlemsstater samles i udleveringslovens kapitel 3 a.

Til nr. 11 (§ 11, stk. 1)

Ændringen af den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, hvorved henvisningen til kapitel 3 a udgår, er en konsekvens af den ved lovforslaget foreslåede nye systematik, hvorefter reglerne om behandling af sager om udlevering til andre EU-medlemsstater samles i udleveringslovens kapitel 3 a.

Til nr. 12 (kapitel 3 a)

Det foreslåede kapitel 3 a indeholder de nye regler om behandlingen af sager om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union.

Efter lovforslaget skal udlevering til andre EU-medlemsstater med virkning fra den 1. januar 2004 ske på grundlag af »en europæisk arrestordre«. En europæisk arrestordre indeholder som udgangspunkt alle de oplysninger, som er nødvendige for, at den anmodede myndighed kan træffe afgørelse om, hvorvidt

der skal ske udlevering af den pågældende. I stedet for fremsendelse af en europæisk arrestordre kan den anmodende medlemsstat dog vælge at indberette den eftersøgte til Schengen-informationssystemet. En sådan indberetning skal ifølge rammeafgørelsen (artikel 10, stk. 3) have samme retsvirkninger som en europæisk arrestordre – dvs. i første række en efterlysning og en anmodning om anholdelse og fængsling. Schengen-informationssystemet er imidlertid ikke for tiden i stand til at fremsende alle de i artikel 8, stk. 1, nævnte oplysninger. I denne overgangsperiode bestemmer rammeafgørelsen, at indberetningen alligevel skal have samme retsvirkning som en europæisk arrestordre, indtil den anmodede medlemsstat forskriftsmæssigt har modtaget den originale arrestordre.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 18 a

Efter bestemmelsen i § 18 a, stk. 1, skal den europæiske arrestordre, for at kunne danne grundlag for anholdelse og udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union, indeholde oplysning om den eftersøgte identitet og nationalitet, tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser, samt oplysning om, hvorvidt der er truffet beslutning om anholdelse eller fængsling, eller om der er afsagt dom.

§ 18 a, stk. 1, er en gennemførelse af rammeafgørelsens artikel 8. For den præcise udformning af en europæiske arrestordre henvises til rammeafgørelsens bilag, jf. lovforslagets bilag 1.

Efter den foreslåede § 18 a, stk. 2, skal en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på udlevering til *strafforfølgning*, ud over de oplysninger, der fremgår af § 18 a, stk. 1, tillige indeholde oplysning om strafferammen i den pågældende medlemsstat for den lovovertrædelse, som den arrestordren vedrører. Disse oplysninger er nødvendige med henblik på at vurdere, om betingelserne for udlevering i § 10 a, stk. 1 og 2, er opfyldt, herunder om udlevering forudsætter, at handlingen ligeledes er strafbar efter dansk ret (dobbelt strafbarhed).

Hvis den europæiske arrestordre er udstedt med henblik på udlevering til *straffuldbyrdelse*, fremgår det af den foreslåede § 18 a, stk. 3, at arrestordren tillige skal indeholde oplysning om en eventuel idømt straf eller anden lignende retsfølge.

Det vil således ikke – som efter udleveringslovens § 11, stk. 2 – kunne kræves, at der sammen med en arrestordre sker samtidig fremsendelse af selve den be-